12/07/2019

Κυρά – Μαρία: Έξι μήνες χωρίς τη Μάνα της Αγάπης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

(Δημοσίευση στην Εφημερίδα “Λαμιακός Τύπος” Πέμπτη 11 Ιουλίου Αρ. Φ. 21972)

“Είναι κάποιες ημερομηνίες στην ζωή του ανθρώπου, οι οποίες χαράσσονται βαθιά στο νου και στην καρδιά του.

13 Ιανουαρίου 2019. Η Μητέρα έφυγε! Άνοιξε τα φτερά της μακαρίας ψυχής της και έτρεξε προς τον Ουράνιο Πατέρα. Πήγε να συναντήσει την Μάνα όλου του κόσμου, την Υπεραγία Θεοτόκο, την προστάτιδά της ζωής της. Κι από κει ψηλά να προσεύχονται και σκεπάζουν μαζί τα παιδιά τους και όλους τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη. Η Παναγία μας ανέκαθεν αυτό έκανε και αυτό συνεχίζει να κάνει, αλλά και η Κυρά – Μαρία το ίδιο έκανε σε όλη της την ζωή, έσκυβε πάνω από τον

πόνο των ανθρώπων που προσέτρεχαν να τις πουν την θλίψη τους και τα βάσανά τους και αυτό κάνει και τώρα, το νιώθουμε και το βλέπουμε.

13 Ιουλίου 2019. Πέρασαν έξι μήνες χωρίς να είναι σωματικώς παρούσα ανάμεσά μας, αλλά εκείνο το ταπεινό και γεμάτο πίστη και αγάπη μητρικό βλέμμα της, συνεχίζει να μας κοιτά από ψηλά και να μεριμνά για τις ανάγκες μας.

Ο Θεός την αξίωσε να ζήσει 103 χρόνια. 103 χρόνια κόπου, υπομονής, αγάπης, πόνου και προσευχής. Αλλά συνεχίζει να ζει, διότι : «Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι» και ακόμη: Μήπως η καλοσύνη και η αγάπη, έχει τάχα ηλικία; Αυτό μας το εδίδαξε με την ζωή της η Αρχόντισσα της Τήνου, η Μάνα της Αγάπης, της Πίστεως και της Υπομονής.

Όταν μιλούσες μαζί της, αλήθεια, δεν ήθελες να τελειώσει η συζήτηση. Δεν έχανε ευκαιρία να μοιραστεί με όλους τα Ιερά της βιώματα και να κηρύξει τα Θαυμάσια του Θεού. Να πει για την αγάπη και τον σεβασμό που έτρεφε στο Πανίερο πρόσωπο της Παναγίας. Ατελείωτες ώρες εξιστορούσε θαύματα που η ίδια έζησε στο Ευλογημένο, Ιερό Νησί της Τήνου. Η πειστικότητα των λόγων της δεν ήταν εξαιτίας της πίστεως που είχε μόνο, αλλά επειδή όλα τα θαύματα που συνέβησαν εκεί τα έζησε και είδε με τα μάτια της, πως η θλίψη της ασθενείας μεταβάλλεται με την πίστη σε αιώνια χαρά. Η συζήτηση πάντοτε τελείωνε με την φράση: Δόξα τω Θεώ, Δοξασμένο το Όνομα της Παναγίας.

Κάθε φορά που ακούμε πλέον τον Δεσπότη – Πατέρα μας να μνημονεύει στην Μεγάλη Είσοδο: «και της Μητρός υμών Μαρίας», ρίγη συγκινήσεως και σεβασμού μας διαπερνούν, διότι ξέρουμε ότι εκείνη ακούει την μνημόνευση και χαίρει, όπως έχαιρε και στις Θείες Λειτουργίες που τελούσε το παιδί της, στις οποίες συμμετείχε με ταπεινότητα, βαθύ σεβασμό και ειλικρινή ιεροπρέπεια, διότι η Εκκλησία και οι Ακολουθίες ήταν ανέκαθεν η ζωή της ολόκληρη.

Ένα ερώτημα έρχεται στο νου μας, κάθε φορά που μνημονεύουμε στην Αγία Πρόθεση του ονόματός της, ή κάθε φορά που τελούμε τρισάγιο στον τάφο της, εκεί στα Ιερά χώματα της Παναγίας της Δαμάστας που αναπαύεται το σεπτό σκήνωμά της:

Τελικά έχει ανάγκη η ψυχής της από την προσευχή μας ή εμείς έχουμε ανάγκη την δική της προσευχή;

Από τον Μητροπολιτικό Ναό της Λαμίας πέρασαν εκατοντάδες άνθρωποι για να ασπασθούν το χέρι της και την παραμονή και κατά την ημέρα της Εξοδίου Ακολουθίας. Άνθρωποι κάθε ηλικίας και κυρίως νέοι και τούτο δείχνει ότι έφυγε από κοντά μας μια Μάνα με όλη την σημασία της λέξεως. Μα αυτό γινόταν όπου κι

αν πήγαινε και εν ζωή. Την περικύκλωναν γυναίκες, άνδρες, νέοι και παιδιά για να ασπασθούν το χέρι της και να λάβουν ως ευλογία το υπέροχο χαμόγελό της.

Όλους αυτούς τους μήνες εκατοντάδες επιστολές και τηλεφωνήματα συμπαράστασης δέχθηκε ο Σεβασμιώτατος από κάθε γωνιά της γης που την εγνώριζαν και την εκτιμούσαν. Πατριάρχες, Αρχιερείς, Ιερείς, άνθρωποι από κάθε τάξη, που ένοιωσαν την μητρική της αγάπη στο Θεολογικό Οικοτροφείο της Αποστολικής Διακονίας, στο οποίο ο Δεσπότης μας διετέλεσε Διευθυντής Όλα αυτά μας διδάσκουν, ότι τελικά η αγάπη, η πίστη και η υπομονή δεν έχουν ηλικία και δεν σβήνουν με την κοίμηση του ανθρώπου.

Αυτή η αγιασμένη γυναίκα, ο Άνθρωπος του Θεού, η Κυρά – Μαρία, όπως την αποκαλούσαν εδώ στη Λαμία, εδίδαξε σε όλους εμάς του νεότερους Κληρικούς και Λαϊκούς αυτό που λέγει ο Απόστολος των Εθνών, Μέγας Παύλος:

«Ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται» (Γαλ.3,11) και ακόμη αυτό που σημειώνει περί των αγίων, «ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν» (Εβρ. 13,7).

Ας μιμηθούμε λοιπόν από την αγία ζωή της την πίστη και την αγάπη προς όλους και ας Δοξάσουμε το Όνομα του Θεού και της Υπεραγίας Θεοτόκου, που οδήγησε τα βήματά της εδώ στη Ρούμελη και διδαχθήκαμε όλοι, τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος του Θεού.

Ας είναι Αιωνία σου η μνήμη πολυσέβαστη και πολυαγαπημένη μας Κυρά – Μαρία. Εύχου από την αγκαλιά της Παναγίας που βρίσκεσαι να δίδει ο Παντοδύναμος Θεός, υγεία, δύναμη και υπομονή στον Δεσπότη μας, σε όλους τους Κληρικούς που τους αποκαλούσες παιδιά σου και σε όλους τους χριστιανούς του κόσμου αληθινή πίστη για να ξεπερνάμε κάθε εμπόδιο που μας χωρίζει από την ευτυχία του Χριστού.

Με σεβασμό

π. Δ. Α.